

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

La Caixa d'Estalvi és la moneda que el pobre presta al ric; la Cooperativa és la moneda que el pobre es presta a ell mateix.

Frase de LLUIS LUZZARTI.

En totes les manifestacions i reconstruccions de la vida econòmica els cooperadors sempre hem de dir el mateix: Present!

La C. C. A. i la C. C. C.

Nostra condició de periodistes ens permet assabentar-nos de coses que la disciplina imposada per l'organització ens obliga a comentar moltes vegades amb cert mirament i tàctica.

Avui li toca el torn a l'afer entre la «Cooperativa Central de Abastecimientos» i la «Cooperativa Central de Compres», afer que solucionarà, n'estem ben segurs, l'entrevista de què parla el punt segon de l'acta del 31 del passat, que publiquem en el lloc corresponent.

Catalunya té estructurat el seu règim cooperatiu de consum en agrupacions que constitueixen les Federacions Comarcals, i aquestes estan vinculades en un nexa superior, que és la Federació de Cooperatives de Catalunya.

L'òrgan econòmic de la Federació de Cooperatives de Catalunya és la Cooperativa Central de Compres que, per aquest motiu, devé l'òrgan econòmic superior de totes les cooperatives de Catalunya.

La Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya, on estan agrupades totes les Federacions Regionals, entre les quals hi ha, està clar, la Federació de Cooperatives de Catalunya, és representada, econòmicament, per la «Cooperativa Central de Abastecimientos», cooperativa que la Federació catalana va contribuir, d'una manera especialíssima, a crear i a donar vida.

Les circumstàncies de la guerra han fet que el Govern Central vingués a Catalunya, i en legislar en matèria de proveïments ha hagut de restar moltes atribucions que, legalment i de fet, el Govern de la Generalitat havia tingut fins ara, entre elles el subministrament de la població militar i civil de la zona catalana.

Per a la distribució alimentària, entre la població civil, el Govern ha tirat mà de l'organització cooperativista, per mitjà del Decret de 25 de febrer passat, que convertia l'òrgan econòmic de la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya en un òrgan superior d'adquisició i de distribució.

La C. C. A., com hom pot comprendre amb la més elemental idea de jerarquia jurisdiccional, ha de subministrar a les cooperatives de Catalunya a través de la C. C. C., i s'ha donat el cas de què la C. C. A., per motius que no és pas del cas ara fer-hi safareix, però que en el seu dia es posaran en clar, ha subministrat a Federacions Comarcals i fins a entitats, com la «Unió de Cooperadors de Barcelona», prescindint de l'organisme econòmic de la Federació Catalana.

I, és clar, això, que potser en la pràctica tingui una justificació, per una eclèctica apreciació de principis, ha produït cert dinamisme entre els elements directius de l'organització cooperativista, dinamisme que en resum de comptes haurà de cristallitzar, n'estem segurs, en un enfortiment dels lligams que vinculen els nostres organismes.

Pretenem amb aquestes informacions, ben objectives, interessar els lectors cooperadors i els que no ho són, en els problemes que es plantejgen en el si de la nostra organització, i, sobretot, pretenem que els cooperadors s'encomanin un xic l'escalí que la lluita ordinària engendra al voltant de totes les tendències i de totes les opinions.

Atenció, cooperadors del món!

Fa prop de dos anys que Espanya està en lluita oberta i aferrissada per mantenir i defensar la seva independència. No és cap secret per ningú que els exèrcits regulars d'Itàlia i Alemanya han envaït el territori espanyol servint als generals traïdors i renegats que comanda Franco i pretenen minimitzar les conquestes legítimes de la democràcia i de la República obtingudes per mitjà del sufragi universal el 16 de febrer del 1936, que donà el triomf al Front Popular d'una manera clara i contundent i volen establir el feixisme obeint la cobejança que alimenten els Estats totalitaris. Per assolir aquest propòsit posen en joc el cinisme més malvat i la marrulleria diplomàtica i tot el material bèl·lic, bombardejant les ciutats i els pobles d'Espanya, metrant vells, dones i criatures indefenses i destruint la riquesa i la cultura del nostre país que si pateix algun defecte és el d'ésser treballador per essència i voler mantenir enforvit de dignitat, la democràcia i la independència, que és el bagatge moral dels pobles lliures.

Ja no és una guerra civil la que ensangona les terres d'Espanya, és una invasió descarada i vergonyant que estan portant a terme les hosts de Mussolini i d'Hitler, esperonats per l'inèrcia moral i la covardia de les nacions que es diuen democràcies que toleren com van desapareixent els petits Estats lliures sotmesos a la més vergonyant de les tiranies.

Amb el «taparrabos» indecent de la «No intervenció» van introduint-se arreu de les fronteres d'aquelles nacions en les quals encara hi queda un xic de vergonya i de dignitat. I entre aquestes nacions s'hi compta Espanya, que va desangrant-se per mantenir amb fermesa inquebrantable aquesta vergonya i aquesta dignitat que col·loca els pobles lliures en primera línia d'honor i la paga amb la sang i amb la vida dels ciutadans espanyols.

Anglaterra i França contemplen impassibles com els exèrcits italians i alemanys envaeixen la zona de l'Espanya lleial i acceleren l'ofensiva en els diversos fronts per tal d'acabar ràpidament les operacions i endogallar el nostre poble com en Abissínia, Austria i com pretenen fer-ho en Xina i més tard Txecoslovàquia, Bèlgica, França, Suïssa, etc.

El moviment cooperatista d'Espanya s'adreça als cooperadors de tot el món per a exposar-los-hi el perill imminent que corren les nostres obres creades per l'esforç i el sacrifici de tants anys. Tots sabem el tracte que han tingut els cooperadors del Nord d'Espanya, avui envaït per les hordes mercenàries del feixisme internacional i la sort que han corregut les cooperatives d'aquella regió, que representaven un moviment social força respectable i vigorós.

Catalunya, amenaçada avui per aquesta allau funesta que malmet tot el contingut social de progrés i d'emancipació col·lectiva com representa l'organització dels cooperadors, es dirigeix a vosaltres, cooperadors del món, perquè fixeu la vostra vista en els nostres dissortats destins i aixequu l'opinió proletària i cooperadora del vostre país perquè no acabi d'esmicolar-se la nostra obra.

Els moments són greus i enclouen una responsabilitat com mai la història política del món hagi palesat.

L'Aliança Cooperativa Internacional obrí una

subscripció a favor dels cooperadors espanyols, gesta que agraïm, però que no és amb productes alimentaris ni amb paraules de conhort que hem de foragitar els exèrcits invasors de la nostra terra. Ha d'ésser amb fets concrets i positius. Creant estat d'opinió arreu perquè els pobles identificats per uns comuns ideals i sentiments, es solidaritzin i es manifestin obertament i enèrgicament en pro de la causa treballadora i de la democràcia espanyola corferida i a punt de desaparèixer.

No és hora de vacil·lacions ni de lamentacions. La República Espanyola segueix la seva sort pletòrica d'heroïsmes i resisteix l'escomesa lluitant amb braó inaudit fins aconseguir la seva independència.

Els cooperadors organitzats estan al costat del Govern legítim de la República perquè entenen que és el seu lloc i perquè aquest interpreta l'expressió genuïna dels sentiments del nostre poble i respecta, recolza i protegeix les cooperatives.

El suport decidit i encoratjador, enèrgic i pràctic. La solidaritat, el concepte de la qual forma part dels postulats del programa cooperatista, no pot mancar-nos en aquestes hores greus per la vida i la llibertat d'Espanya.

El nostre lema emprat sempre amb eloqüència ideològica de «Tots per un, i un per tots», és avui d'una actualitat frapant i que no pot eludir-lo cap cooperador que senti bategar al fons del seu cor la llàntia espiritual de la concepció enaltidora del nostre ideal.

Cooperadors de tot el món, ajudeu-nos! Per la Llibertat, la Pau i la Democràcia dels pobles!

Per la independència d'Espanya!
Pel triomf del Cooperatisme!

C. VENTURA

La Cooperació base d'una justa distribució

per NYOLIS

No ens equivocarem els cooperadors quan, en els primers dies de la Revolució, sosteníem amb veu ben alta, que la Cooperació seria un dels principals factors en el qual la mateixa s'hauria de recolzar. Consolidant-la en els llocs on ja tingués vida pròpia i creant-la allà on la iniciativa col·lectiva no hagués arrelat encara.

Els fets, més eloqüents que les paraules, ens donen la raó sobre el que deixem apuntat. En plena febre d'improvisacions es tractà de prescindir d'ella per tal de crear o enquadrar el moviment iniciat el 19 de juliol a noves concepcions que suplissin les funcions que la Cooperació, sense estridències, podia aportar al nou ordre tot just iniciat. Els resultats, creiem, són prou coneguts per tothom.

Diguérem llavors, i ho sostenim avui, que de totes les fórmules assajades, creiem que aquesta és l'única que pot fer una distribució justa sense crear privilegis. Tan necessària aquesta mesura en els actuals moments que la guerra que sostenim ens comporta viure. Som els únics que podem afirmar que tant l'obrer que viu d'un jornal migrat, com el que viu una vida assossegada, puguin retirar només la quantitat justa dels articles que es reparteixen.

Es per la nostra conducta honrada, observada per nosaltres respecte aquest extrem, que ens revoltam en trobar-nos davant de fets comprovats que hi ha vilatans que els són negats certs productes els quals tenen necessitat d'adquirir i que després, per una lamentable confusió, els són servits només amb el petit esforç d'estirar el braç per sota el mostrador.

No comentàrem aquests fets tan lamentables, si, després d'aquesta falta greu, hom hagués pogut comprovar que les persones encarregades de fer complir la llei obressin d'acord a assegurar el bé general en contra del lucre personal de qualsevol desaprofita.

Fou en els primers dies de la revolució que sabérem complir amb el nostre deure de bons cooperadors, buscant enmig del desordre natural del moment la fórmula que ens permetés subministrar segons les nostres possibilitats allò més indispensable als nostres associats particulars i després al poble en general. Tot això contra el procedir d'altres estaments que sols els preocupà vendre productes que feia anys que els tenien arreconats buscant la manera de poder-los donar sortida amb l'única finalitat de buidar el magatzem per tal d'omplir les caixes de cabals. Establint amb aquest procediment d'usura un entorpidiment a les seves funcions habituals de distribució que nosaltres suplíem amb la nostra organització fent ús d'un procediment oposat totalment a l'anterior. Que consistia en fer circular tant com teníem a la caixa per tal d'omplir el magatzem, donant al poble la sensació justa del fet que amb un desinterès exemplar la Cooperativa s'enfrontava amb aquells moments d'inseguretat, perseguint l'única finalitat per la qual fou creada, o sigui abastir el poble sense lucrar-se del guany que altres necessiten per complir el seu comès.

(Del Butlletí de La Rubinenca.)

Una cooperativa a Vallalta del Maresme

El poble de Vallalta del Maresme acaba de constituir-se en cooperativa. I diem el poble, perquè en realitat els homes representatius en el Municipi, els dirigents de totes les tendències i ideologies sindicals i polítiques més diverses, els tenders de la localitat i fins les moltes famílies que amb caràcter transitori es troben a Vallalta, són els que integren i formen part d'aquesta cooperativa del poble.

L'alcalde ha estat elegit president, el secretari del Municipi secretari de la cooperativa, el cafeter de l'única entitat recreativa que hi ha al poble, tresorer, i així per l'estil. El forn i l'adroguer, úniques tendes del poble, han passat a ésser voluntàriament empleats de la cooperativa.

A més, per tal que tots els veïns tinguin un coneixement exacte del programa, normes i activitats de la nostra organització, ha estat invitada a parlar-los-hi el company Verdura, el qual el proper diumenge els donarà una conferència d'orientació cooperatista.

No cal dir que aquesta organització de tot un poble, encara que sigui tan petit com Vallalta del Maresme, diu molt en favor del nostre sistema.

Felicitem els activistes i ens alegrem de tot cor d'aquesta obra que s'està realitzant a Vallalta del Maresme, obra que esperem tindrà molts imitadors.

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

Els bascos han estructurat la seva cooperativa, d'acord amb la llei catalana. Probablement quan aquest número vegi la llum ja hauran inaugurat la seva tenda del carrer de Llúria, 116. En pensem parlar més extensament d'aquesta cooperativa, i mentrestant els desitgem un bon èxit.

**

El Grup Femení ha presentat una proposta per mitjà de les companyes Chalmeta i Abelló, en el sentit d'estructurar unes residències, fora dels nuclis urbans, per a fills de cooperadors. No cal dir que en principi ha estat molt ben acollida la idea per l'Executiu, el qual ha designat el company Verdura per a què, conjuntament amb l'Agrupació Femenina, facin les gestions pertinents.

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta de la sessió del dia 24 de març del 1938 del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Presideix Barjau. Assisteixen Ventosa i Roig, Pujol, Ventura, Jiménez, Torrents i Verdura, per Acció COOPERATISTA.

A dos quarts de cinc s'obre la sessió.

Es llegeix i aprovada l'acta anterior.

Es dona lectura d'una comunicació de la «Fédération Nationale des Coopératives de Consommation de France», invitant la nostra Federació al XXVI Congrés de dita Federació que tindrà lloc a Avignon del 26 al 29 de maig, acordant-se deixar-ho per decidir en la propera reunió.

Es dona compte de la solució donada en l'aferrament de la Cooperativa Obrera de Vallcarca.

La presidència notifica haver-se celebrat la reunió de les Cooperatives enclavades en l'ex-província de Tarragona per constituir les Comarcals d'acord amb la nova estructuració. Reunió en la qual hi assistiren, ultra els companys Barjau, Jiménez i Ventura, bon nombre de delegacions.

Es dona lectura d'una comunicació del company Ferrarons presentant la dimissió del càrrec de Vocal al Consell de la Federació Nacional, sense al·legar cap raó que pogués justificar tal determinació, acordant-se no acceptar la sense tenir una entrevista amb dit company.

Assisteixen a la sessió Pané i Ràfols, de la Cooperativa Central de Compres, convocats per aquest Comitè per informar referent un assumpte que planteja un greu problema que cal dilucidar.

Estudiat a fons i davant la situació difícil creada a la Cooperativa Central de Compres per la decisió de la «Cooperativa Central de Abastecimientos», s'acorda convocar la Federació Nacional de Espanya conjuntament amb els dos organismes esmentats per escatir i concretar els punts dubtosos que han originat una situació que no podem acceptar subsisteixin.

S'acorda anar a la constitució de la Comarcal del Vallès Oriental, convocatòria que ha estat feta per celebrar la reunió el dia 27 del cor-

rent, en la qual hi assistiran Barjau i Jiménez. Ingressen federades les noves entitats que a continuació s'esmenten, previ aval de les Comarcals respectives:

Cooperativa Ferroviària de Manresa, Confederal de Sadurn d'Anoia, 19 de Juliol de Sarrovi, La Protectora de Valljorguina, Popular de Montmeló, Obrera del Pla de Besòs, La Barcelona, Sidero-Metalúrgica, Hispano-Zurich, Barri X Padró, de Bombers, La Previsió, President Companys, Aigües Carbòniques i Xarops, Treballador Telefònics, Vigilància Nocturna, Esforç i Prosperitat, Treballadors del Banc Comercial de Barcelona, El Espectáculo, Aigua, Gas i Electricitat, Combustibles, La Necessitat, Helios, Treballadors de l'Ensenyança, F. Ferrer, La Catalana, Partit Sindicalista, Ateneu Popular El Rublo, Belcaire.

Aixecant-se la reunió a les 8'30 de la tarda.

El Secretari, C. Ventura

Acta de la sessió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya, celebrada el dia 31 de març del 1938

Presideix Barjau, amb assistència dels companys Ventosa i Roig, Giménez, Pujol, Verdura, per Acció COOPERATISTA, Pané, per la Cooperativa Central de Compres, i Ventura, que actua de Secretari.

Comença la reunió a les cinc de la tarda.

Es llegeix i aprovada l'acta de la reunió anterior.

Assisteixen les companyes Chalmeta i Abelló, exposant unes suggerències per organitzar Colònies per als fills dels cooperadors en pobles allunyats de la capital, aprofitant la bona disposició dels Ministeris d'Instrucció Pública i Treball, nomenant-se el company Verdura per a què conjuntament amb l'Agrupació Femenina faci les gestions pertinents.

Es tracta novament de l'assumpte que afecta a la Cooperativa Central de Compres i «Cooperativa Central de Abastecimiento» i que ha originat una desarticulació en les relacions comercials que venien efectuant, convenint-se en seguir les informacions a l'objecte de documentar-se degudament i recabar de la Federació Nacional una entrevista per al proper dia 4 d'abril per arranjar aquesta enutjosa qüestió.

Fan acte de presència una representació de la Federació de Cooperatives del Nord d'Espanya i altra de la de Guipúscoa, per tractar de la personalitat responsable dels interessos econòmics procedents d'operacions que pertanyien a les Federacions del Nord i que romanen sota la custòdia de la nostra Federació, convenint-se que mitjançant el reconeixement per part de la Federació Nacional, es farà lliurament de les quantitats que tenim en dipòsit, a les persones que ella designi, ja que fins al present la persona autoritzada prop de la nostra Federació és el company Nogueira.

Previ l'aval de les corresponents comarcals, ingressen a la Federació les cooperatives: Sindicat C. N. T., de Garriguella; La Llibertat, de Ponts de Molins; Popular, de L'Escal; Popular de Consum, de Girona; Popular, de Pau de Sert; Popular IR, de Girona; Agrupament del Transport, de Girona; Sindicat Agrícola, de Desvalls; L'Aliança, de Cubelles; Cooperativa General de Consum, de Vilanova i la Geltrú.

S'aixeca la reunió a les nou del vespre.

El Secretari, Celestí Ventura.

D'interés per a les Cooperatives

D'acord amb l'article 64 de la Llei de Bases de la Cooperació, dintre dels tres primers mesos de l'any, les cooperatives vénen obligades a trametre al Consell Superior de la Cooperació, una còpia de la Memòria, Balanç general i compte de Guany i Pèrdues.

Les cooperatives són pregades de trametre per mitjà de la Federació Comarcal respectiva, dues còpies del Balanç, a fi de complir aquest requisit i poder confeccionar la Memòria que s'ha de presentar al pròxim Congrés de les cooperatives, que tindrà lloc a Manresa els dies 24, 25 i 26 de juny.

Pròxims a emetre l'emissió dels bons de 10 pessetes per a facilitar el moviment cooperatiu i essent necessari conèixer el valor material de la Cooperació a Catalunya, és precis que les cooperatives enviïn l'enquesta que a títol d'estadística es sol·licita.

Hem de remarcar que aquesta enquesta no compromet a res, limitant-se tan sols a facilitar declaració davant aquesta Federació del valor que posseix cada cooperativa.

**

Totes les cooperatives compostes de 200 socis com a mínim han de tenir la porta oberta durant les hores normals de venda i amb dependència professional.

Aquesta Federació es veurà obligada a prendre les mesures del cas si comprova s'infringeixen aquestes prescripcions legals que també ens imposen nostra moral de cooperadors.

Tampoc poden impedir l'ingrés a qualsevol ciutadà que ho desitgi, mentre sigui moralment solvent i no estableixi competència comercial amb la cooperativa.

En compliment de l'acord pres pel Consell General en la seva reunió del 27 de febrer, es fa avinent a les cooperatives que totes les comandes de material i altres encàrrecs que es facin a la Federació de Cooperatives de Catalunya, han d'ésser avalades primerament per la Federació Comarcal, exceptuant els casos en què el pagament sigui al comptat.

Aquest acord regirà solament per les operacions a crèdit.

**

Han de recordar també les cooperatives l'acord de la Federació de sancionar les dualitats d'inscripció, en dues o més cooperatives, per individus pertanyents a una mateixa família i evitar aquestes anomalies.

Noticiari de la U. C. B.

A ningú no escaparà que en matèria de proveïments estem travessant unes circumstàncies molt difícils. Després de vint mesos que el nostre poble està sostenint una guerra d'invasió, és quan el nostre poble, tot el poble, es troba en ple ritme de guerra i aguanta amb estoicisme les privacions que li aporten la pròpia malaurada guerra.

L'organització cooperatista, en tot el transcurs d'aquests mesos, ha guanyat posicions d'estabilitat i ha observat una progressió accentuada en les seves rengleres de militants, però encara no ha pogut aconseguir per complet tota aquella facilitat de moviments en l'adquisició de queviures, encara que pels decrets i disposicions promulgats sembla que ja les tingui a tota plenitud. Tampoc no ha pogut superar certs obstacles d'ordre burocràtic, que el propi ritme de la guerra hauria d'haver esbandit per complet i que perjudiquen al consumidor en general.

De tot se'n desprèn que l'experiència cooperatista queda encara inèdita. L'adquisició i la distribució racional d'articles de consum, com la regularització de preus de venda, està ben demostrat i s'afirma més i més cada dia que són directius naturals i pròpies de la Cooperació.

Les cooperatives, com la pròpia Unió, estan sotmeses en aquest moment a la prova més decisiva de la seva consistència econòmica i de la màxima adhesió i confiança dels seus associats. La Unió aguanta serena aquesta prova i en sortirà encara més enfortida.

Aquella educació dels neo-cooperatistes que comentàvem en una nota anterior, es troba en el roig viu del seu temps, perquè els que hagin vingut a les seves rengleres amb la il·lusió pròpia de les circumstàncies veuran que la Cooperació té virtuts insuperables que aguanten impertorbables les contingències més adverses. Passada aquesta prova, es demostrarà si la responsabilitat educativa de la Unió era digna de tenir-se en compte.

**

Definitivament, aprofitant els locals que té la Unió als carers de Muntaner i París, s'està portant a la pràctica un pla de nova organització de les seves dependències. Consisteix en la instal·lació de secretaries, sala de Juntes i de Comissions, com de l'ampliació del magatzem en el carrer de Muntaner, i s'installen les oficines al carrer de París, en tota l'amplitud del local.

Aquestes instal·lacions vindran a imprimir un nou ritme a tots els serveis de la Unió, per quant es sortirà d'una vegada de la interinitat d'alguns d'ells per motiu d'organització i en quant des de les primeres funcions orgàniques fins als mercantils i administratius tindran els seus departaments adequats per a complir la seva funció amb pròpia independència unes d'altres.

La Autoridad en las cooperativas

Quando nosotros decimos que la cooperación es una democracia realizada en el dominio económico, no queremos decir desorden y anarquía, sino, simplemente, disciplina libremente consentida por cada uno en interés de todos. Su superioridad debe prevalecer sobre el comercio especulativo y capitalista, que en su loca carrera por el lucro conduce a la lucha estéril y encarnizada de todos contra todos, al caos económico.

El control es necesario.

La democracia no es, ciertamente, la ausencia de jefes. Pero ella implica que la autoridad existente no en interés egoísta del que la ejerce, sino en interés de todos y, por consecuencia, bajo el control de todos.

El primer deber del cooperador es, pues, ejercer cuidadosamente su derecho de control sobre los dirigentes de su Sociedad. Esto es indispensable. La insuficiencia de control a veces cuesta caro al movimiento cooperativo, como lo hemos visto en Francia hace pocos años. Pero es preciso evitar que el ejercicio de este control degenera en paralización u obstáculo para los dirigentes de las Sociedades, pues cuando esto ocurre es de notar que la situación de los hombres que se hallan a la cabeza de nuestras Cooperativas es más difícil que la de aquellos que dirigen las Empresas privadas.

La tarea del hombre de negocios especulativo

Consideremos en primer lugar al pequeño comerciante: él es, enteramente, su propio maestro. Tanto, que si él está en regla con las leyes, a nadie tiene que rendir cuentas de su persona. Puede, pues, con toda libertad perseguir su interés personal tal como él lo entiende y lo ambiciona.

El director de una Sociedad anónima es ya un poco menos libre. Está sometido al control de administradores y por él, indirectamente, al de los accionistas. Pero —observemos— a él no se le demanda insistentemente más que una sola cosa: hacer rendir la mayor cantidad posible de dinero a los capitales empleados en la Empresa. Ninguna otra consideración debe tener en cuenta. ¡Ganancias, más ganancias, siempre ganancias! Con tal que procure el mayor provecho a sus comitentes, nadie pleiteará ni le exigirá cuentas sobre los medios empleados.

Per part d'un bon nombre de Sucursals s'ha començat a impulsar la revisió mèdica dels nous associats i llurs companyes, ja que sense aquesta prèvia revisió no tindran opció a gaudir de les obres socials que té aprovades la Unió, que seran posades en vigor un cop ho determini una Assemblée.

Es ben sabuda per tots els socis la quantitat i qualitat d'obres socials que al seu dia tindran efectivitat, però com que la seva divulgació sempre és poca, les exposem a continuació.

El primer grup comprèn: Malalties, Cirurgia, Convalescència i Llargs Malalties.

El segon grup: Viduitat i Orfanesa.

El tercer: Invalidesa i Velleja.

I el quart: Defunció.

**

Oferim a continuació l'estadística de socis de les Sucursals que a fi del mes de març comptaven amb un cens de més de 1.000 socis:

Sucursal 3	1.130 socis
" 5	2.674 "
" 8	1.029 "
" 9	1.372 "
" 10	1.479 "
" 11	1.612 "
" 14	1.650 "
" 17	1.515 "
" 21	6.534 "
" 22	3.826 "
" 23	3.503 "
" 24	2.050 "
" 26	1.206 "
" 27	1.439 "
" 28	1.297 "
" 29	1.968 "
" 36	2.020 "
" 43	1.053 "
" 45	1.366 "
" 46	1.504 "
" 66	1.483 "
" 67	1.765 "
" 70	1.071 "
" 72	1.028 "
" 74	1.258 "

**

El dia 4 d l'actual es va obrir de dia la venda als socis a la Sucursal 34 i el pròxim dilluns, dia 11, també quedarà oberta amb aquesta modalitat de venda la Sucursal 30.

En ambdues Sucursals, hi han estat fetes les oportunes obres per deixar les seves Seccions de vendes apropiades a l'envergadura aconseguida per una i altra Sucursal.

**

Ha estat adquiri un local al carrer López de Ayala per la instal·lació d'una nova Sucursal en aquella part de la barriada d'Hostafrancs.

S.

Cooperatisme i Revolució

GUANYARAS EL PA...

Les conseqüències que en ordre al proveïment de queviures ens ocasiona la guerra contra el feixisme i la revolució que, malgrat els esforços fets per gent interessada a fer perdurar el pasat, estem fent, posen de lleu la imprescindible necessitat de revalorar els postulats cooperativistes, aclaparats momentàniament, per una onada d'especulació i egoisme que s'ha apoderat de la immensa majoria dels ciutadans d'aquesta «dolça» Catalunya.

Sens dubte hi ha escassetat de molts articles; hi ha també una desorganització molt pronunciada a la indústria del transport, ja sigui per ferrocarril, degut a l'escassetat de carbó, ja sigui per carretera, degut a la manca de vehicles que es necessiten per la guerra. Però tots aquests inconvenients, sense treure'ls la importància que en si tenen, serien poca cosa si fossin contrarrestats per un esperit de solidaritat i desinterès, que donés facilitats a l'intercanvi de productes per mitjà dels Sindicats Agrícoles i les Cooperatives de Consum.

El pensament rector dels homes que han regentat i regenten les conselleries de la Generalitat de Catalunya, s'ha volcat dins una sèrie de decrets cridats a donar normes legals i fórmules noves de relació entre els productors del camp i els distribuïdors cooperativistes. Tenim la recepta escrita, però ens falta l'apotecari que la vulgui transformar dins el gresol revolucionari, en quelcom capaç de guarir-nos la malaltia.

La Federació de Cooperatives de Catalunya sortint al pas d'una campanya feta pels «revolucionaris a la catalana» contra la Federació de Sindicats Agrícoles diu a la segona manifestació: —«El remei a aquest mal no radica en la dissolució dels Sindicats Agrícoles ni en fer desaparèixer la F. E. S. A. C. Radica, simplement, en fer comprendre de grat o per força (el subratllat és nostre) a la gent del camp que no ha de mirar-se la guerra com una font de beneficis, sinó com un fet tràgic les conseqüències del qual han d'ésser sentides no solament pels treballadors de la ciutat, sinó també pels treballadors del camp».

El plany de la Federació de Cooperatives és oportú i pleníssim de raó però en temps de guerra —no parlarem de revolució perquè no s'alarmin els nous privilegiats— les vides de tots els ciutadans que és el millor tresor del qual poden gaudir, estan subjectes a les necessitats i perills de la guerra. Amb major motiu s'ha de supeditar a l'interès suprem de guanyar la guerra, l'interès particular dels aprofitadors de tota commoció social o política, que es desentenen i fins es burlen vergonyosament de la gran tragèdia; que no es preocupen gens ni mica del dolor de les mares que perden els fills, ni dels fills que queden sense pare, ni de les dones i nens i vells que queden destrossats per la metralla; que no pronuncien cap paraula d'odi i condemna dels botxins dels treballadors espanyols aixecats en armes per defensar llurs privilegis i els dels seus financers capitalistes. Sols estan obsessionats pels grans negocis; sols estan febrerosos de recollir molts diners per a ésser feliços.

Com és natural i lògic, saben que guanyant la guerra nosaltres, totes aquestes riqueses les hauran d'anar a disfrutar a l'estranger; per tant, no poden ésser antifeixistes. En el fons, encara que no s'atreveixen a dir-ho cridant, voldrien que triomfés Franco, perquè amb ell tal volta podrien pactar-hi dient que ells per llur part, feien tot quant podien per ajudar-lo, creant dificultats a la nostra reraguarda.

..

Aquell «de grat o per força» de la Federació de Cooperatives, és tot un poema revolucionari en prosa. Vol dir que la democràcia al vell estil, que la persuasió, que la propaganda, que les muntanyes de paper, que la tinta i la saliva gastades, fins ara, en aquests moments categòrics, durs, de lluita a mort amb un sistema els residus del qual es resisteixen a desaparèixer, han d'ésser substituïdes per la violència organitzada dels que representin el nou ordre de coses, es diguin com es vulgui.

Ja sé que s'hauria de fer molt mal per dominar l'allau d'especuladors i acaparadors. No crec massa en les virtuts curatives de la cirurgia emprada en el cos social però fet amb mida, ajudat d'un suport seriós per part de l'Estat a greus entrebancs. Cal que sapiguem suportar-se molt les dificultats presents. Quan menys, no es veuria el cas irritant del fet que sols poden menjar els que tenen molts guanys.

La Cooperació passa en aquests moments greus entrebancs. Cal que sapiguem suportar-los amb fe en l'avenir que és nostre, encara que molts «avis» vulguin sortir del pas equiparant-nos als botiguers.

Acabada la guerra, tal volta abans d'acabar-se, se'ns reconeixerà i se'ns donarà tota la força i importància que ens mereixem. Haurà desaparegut amb la normalització del proveïment de les grans ciutats, la facilitat que avui té el que cull productes de la terra, d'esperar tranquil·lament a casa seva, que passi un barceloní mort

de gana, però amb diners a la butxaca, i li doni cinc pessetes per una col. Llavors tornaran a pensar en els Cellers Cooperatius, en els Sindicats Agrícoles, en tots els organismes creats per suprimir l'intermediari, perquè el camperol es guanyi la vida tant com un obrer de la ciutat. Posaran en vigor tots els decrets que ara es resisteixen a complir, perquè no els deixen via lliure a l'afany especulatiu del moment i seran bon xic més collectivistes i cooperativistes del que ara són.

Els fets amb la seva lògica indiscutible, hauran realitzat el que les bones paraules dels dirigents, no poden aconseguir avui.

A. PEREÑA

Influencia favorable de las Cooperativas sobre los precios, el consumo y la producción

Por ALBIN JOHANSSON

La acción de las cooperativas de consumo es esencial para proteger a la comunidad contra el establecimiento de precios elevados por parte de los «cartels» y de las asociaciones de negociantes.

Se me pregunta: ¿Es conveniente tener precios elevados que aseguren una existencia a todos los que se ocupan de la fabricación y de la distribución de mercaderías?

Las precios elevados reducen el consumo. Toda ama de casa experimentada y quienquiera que ha servido en una tienda y vendido cosas sabe bien que es así.

Si, por ejemplo, el precio del tocino ha aumentado y el ama de casa, en el momento en que concurre a la tienda para comprar su tocino es informada del aumento, es probable que ella tratará de comprar algún artículo en su reemplazo. Si el precio del artículo conserva este precio elevado la semana subsiguiente, en que el ama de casa viene a hacer sus compras, puede ser que ella se decida a comprar del mismo, pero en cantidad menos importante. Ella limita sus gastos en este sentido, al precio que tiene la costumbre de pagar, disminuyendo la cantidad comprada.

Es de interés general de los productores como de los consumidores que los precios bajen cuando la producción es importante a fin de que los consumidores aprovechen de la misma.

Yo podría enumerar la mayoría de los artículos que ustedes ven en una tienda y probarles que sus precios son fijados en forma más o menos autoritarios por acuerdos de «cartels».

Me limitaré a un sólo ejemplo: el precio del cartel de las lámparas eléctricas, que valían en Suecia, hace algunos años, 1 corona 35, pero que no valen actualmente sino menos de una corona (0.80 ó 0.85). La reducción de los precios ha hecho aumentar la demanda de bombillas, de suerte que ha habido que ocupar más gente en su producción. Además, los consumidores del país han podido comprar así otros productos por un valor de varios millones de coronas. Son las organizaciones cooperativas de consumo las que han forzado al cartel de las lámparas, a esta política de los precios, construyendo una fábrica y provocando la caída de los precios.

..

Por su acción, las cooperativas de consumo obligan a los comerciantes locales a no abusar de su poder; lo que ellos podían hacer poniéndose de acuerdo con sus colegas acerca de listas que ellos consideraran obligatorias para su organización.

Gracias a la concurrencia de las cooperativas, los consumidores van aumentando su poder de compra, ya realicen sus compras en tiendas cooperativas o en el comercio privado.

Por consiguiente, el empleo aumenta en la producción de los artículos de consumo. Y los «cartels» de productores son controlados por el hecho de la cooperación que existe entre las cooperativas de consumo por intermedio del almacén cooperativo por mayor.

Los precios han bajado en todas las industrias en que la Cooperativa «Forbundet» ha penetrado e instalado fábricas. Pero los otros «cartels» industriales han mantenido sus precios en un nivel equitativo porque ellos sabían que los consumidores, ayudados por su organización central K. F., se hallaban en condiciones de intervenir.

Así, en todo el país, la cooperación de consumo ejerce una influencia reguladora sobre los precios, ella crea con ello un medio de acrecer el consumo y dar trabajo a un mayor número de obreros.

Para aquellos que se hallan lejos de pretender realizar los fines perseguidos por el comercio privado y se preocupan del bienestar de

**AQUEST NUMERO HA SIGUT
PASSAT PER LA CENSURA
GOVERNATIVA**

PICAFORT

la comunidad en su conjunto, tenemos el deber de decir que esta concurrencia entre el comercio privado y las cooperativas de consumo es un bien para toda la sociedad.

(De «Cooperación Libre», de Buenos Aires.)

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

La cooperación a través de la historia

La historia de los visionarios de Rochdale es bien conocida de ustedes, por cuanto que le hemos publicado en estas mismas páginas, pero como nuestros lectores han aumentado y desearán conocerla, les daremos una nueva versión de ella, en donde conocerán la vigorosa personalidad de Carlos Howarth, uno de los modestos tejedores de la historia.

En el año 1943, como en todos los años del siglo anterior, los proletarios trabajaban por míseros salarios que apenas alcanzaban para vivir en insanas pocilgas y para alimentarse en forma miserable. El escaso dinero era arrebatado por la usura del casero y del tendero, mientras las masas trabajadoras se debatían en su pobre existencia sin hallar una solución a sus imperantes problemas. En sus sueños de liberación los tejedores de Rochdale pensaban imponer un gobierno socialista mediante el sufragio universal, por el cual luchaban; soñaban tomar a su cargo las riendas del gobierno y el control de las fábricas. Sin embargo, comprendían que no era por las vías de la política por donde llegarían a su liberación, y buscaron un camino más práctico.

Una noche del crudo invierno de 1844, Carlos Howarth, que pertenecía a los tejedores socialistas, convocó a una reunión a sus colegas de infortunio, para decidir la manera de escaparse de las manos de la explotación capitalista.

Veintisiete hombres escucharon sus palabras de fuego, sus tremendos puñetazos en una mesa, que hacían saltar la lámpara, que ya parecía apagarse, y esos mismos veintisiete hombres sintieron iluminarse sus cerebros y corazones con un nuevo rayo luminoso: la *Cooperación*.

Después de debatir por espacio de varias horas, los veintiocho hombres firmaban un papel que los comprometía a aportar la suma de dos peniques semanales hasta enterar cada uno una libra esterlina para el capital de una *Cooperativa*.

Así las cosas, el 21 de Diciembre de ese año se inauguraba en la «Callejuela del Sapo», Rochdale, la «Sociedad de Probos Zapadores de Rochdale», vendiendo pequeñas partidas de man-teca, azúcar, harina, etc.

¡¡ HABIA NACIDO UN NUEVO MUNDO !!

Pronto saltó la Cooperación a otros campos y en el año 1854 el alcalde de Haddesdorf, ideó un sistema de cooperación de crédito, que se ha extendido por todo el mundo, constituyendo así las Cooperativas de Crédito Agrícola.

A la bandera de la llibertat

Als camarades cooperadors Rutllant, Bussot, Nicolau, Ullastres i Pascual, del Consell Executiu de les comarques gironines.

Salut, bandera estimada,
noble ensenya de l'amor,
tu ets la flor pura i gemada
del jardí cooperador.
Tu sempre voleiaràs
a les nostres avançades,
mentre nantres lliurarem
de l'amor la gran batalla.

No l'espanthin els penyals
ni els marlets de costa brava,
ni els turons, ni el roquissar,
ni els abims ni les muntanyes.

No l'espanthin els botxins
portadors de creus gamades,
ni els batallons de la mort,
ni fletxes negres ni blaves.

No l'espanthin els rifenys
ni del terç la bretolada,
que amb tu irem arran del cel
al fragor de la batalla,
bo i cridant enlaire els cors,
de l'amor som la croada.

I deixondirem els bons
de la serra i de la plana,
i triomfarà l'amor,
i triomfarà la nostra causa.

Llavors, sota els teus plecs,
hi farem una sardana
tots els qui haurem defensat
la llibertat sacrosanta.

I els cors purs bategaran
a l'impuls de nostra dansa,
i el bell cercle de germans
serà imponent, de tan ample.

I els que hauran estat traidors,
que hauran dut dols a la pàtria,
que hauran trossejat infants,
i ultratjat les nostres mares,
que hauran occit els velleits,
i arrasat llars proletàries.

Els professionals del crim,
de l'incendi i del pillatge,
els Cains empedernits
sense cor i sense entranyes,
aqueixos els penjarem
dalt d'unes forques ben altes,
i dels penjolls d'aquests vils
els corbs en faran festassa.

JOSEP BRUNET I MARCH

Palafrugell, març del 1938.

El Cooperativismo es ya toda una realidad y el sabio principio recorre con éxito los diversos países de la vieja Europa. Numerosos hombres de talento abrazan su causa y se convierten en sus más fuertes impulsores.

El francés Carlos Fourier (1732-1837) funda colonias agrícolas, impulsa las cooperativas de consumo; William King, médico inglés, trabaja intensamente en favor de la cooperación, funda el periódico «The Cooperator», donde publica famosas cartas sobre la doctrina; Felipe Boucher, francés, establece cooperativas de producción; Guillermo Raiffeisen, que es el alcalde de Haddesdorf, nombrado más arriba, hace una federación de cooperativas agrícolas y les crea una Banco Central.

Víctor Aimé Hubert (1800-1883), redacta la primera Ley sobre Cooperativas de artesanos, siendo diputado liberal, para la adquisición de materias primas. Organiza cooperativas de consumo, de producción, de préstamos; después crea la Unión General de Cooperativas, de la que fué director.

El conservador, Eduardo Vansitart Neale, no vacila en gastar gran parte de su fortuna en proteger las cooperativas de producción; hace amplia propaganda del cooperativismo en toda Gran Bretaña y escribe un Manual para los Cooperadores; redacta una Ley en el año 1852 del Estatuto de la Unión de Cooperativas de Inglaterra y sirve gratuitamente el cargo de secretario de esta institución.

Jorge Jacobo Holyoake, publicista ateo, se une a Eduardo Vansitart Neale, a pesar de su muy distinta ideología, y luchan incansablemente por evitar que la política se entrometa en la Cooperación (igual cosa debemos hacer todos hoy en día para evitar que naufrague nuestro ideal). Impulsa la formación de la Alianza Cooperativa Internacional.

José Mazzini (1805-1872) célebre autor de los «Deberes del Hombre», hace un llamado a la formación de Cooperativas, evitando las luchas de clase y la carestía de la vida.

Luis Luzzatti (1841-1927), ministro varias veces del reino de Italia, trabajó tesoneramente en pro de las cooperativas de crédito. Es famosa su frase: «La Caja de Ahorros es la moneda que el pobre presta al rico; la cooperativa es la moneda que el pobre se presta a sí mismo».

Hemos nombrado un ramillete de nombres que la Cooperación venera como sus verdaderos apóstoles, quedan sin nombrar muchos de ellos. Debemos hacer notar que entre los nombrados habían socialistas, liberales, conservadores, religiosos y ateos; no debemos extrañarnos de esto, sino que comprobar una vez más que nuestro movimiento es ajeno a la política, a razas y creencias religiosas; es un movimiento internacional de hermandad humana.

ARGOS

La cooperación triunfa

Dijo hace muchos años un eminente pensador francés que la Cooperación era el único experimento social que no había fracasado en el siglo XIX. El cuadro actual de la Cooperación en el mundo autoriza a afirmar que no obstante sus vicisitudes, en medio de las intensas conmociones de este siglo, continúa ofreciendo a los hombres la demostración experimental de sus virtudes económicas y morales.

Cuando un movimiento social persiste es porque responde a causas profundas y permanentes. El Cooperativismo no es una doctrina académica. Es una doctrina nacida de la realidad misma. Es la obra de productores y consumidores, libremente asociados, para satisfacer necesidades comunes, o mejorar situaciones económicas, con un concepto director de justicia social.

Han fracasado muchas cooperativas en todos los países, pero en su conjunto el movimiento cooperativo se vigoriza y se extiende. Por pura devoción a los principios los hombres no se organizan bajo nuevas formas económicas o políticas, ni se mantiene —en regímenes de libertad, se entiende— una organización que no lleve el fin que la inspiró. Si la Cooperación avanza es porque ha producido frutos satisfactorios allí donde ha sido implantada con honradez y conciencia.

¿Podría hablarse seriamente del fracaso o de la inutilidad de la Cooperación de consumo, por ejemplo, en presencia de su progresivo desarrollo en un pueblo tan práctico como el inglés?

¿Podría negarse la influencia de la acción cooperativa como factor atemperante de la crisis, ante las estadísticas sugerentes de los países escandinavos?

Entre nosotros mismos, ¿puede acaso atribuirse el crecimiento continuo de la Cooperación agraria a otra causa que no sea la justa utilidad que las asociaciones rurales de esta clase prestan efectivamente a sus miembros?

Que el progreso es lento, especialmente en algunos sectores de la economía, no lo negamos;

Aspectes de l'activitat de les Joventuts Cooperatistes

Els joves pagesos i la cooperació

(CONTINUACIÓ)

La vida camperola del nostre país ha estat emmotllada a nou ritme. L'onada revolucionària del 19 de juliol del 1936 ha donat el tomb a les antigues condicions que feien del nostre tar-ròs una font d'explotacions i el convertien en un reducte estrany a les corrents de superació històrica.

Les jornades glòries de juliol suposen la culminació de tot un procés polític. En aquells dies cloguérem, amb evident resolució, un cicle de la nostra història per a donar pas a l'expansió de les energies creadores de la classe treballadora. Els treballadors, gestors únics d'aquella gesta, substituïren per noves creacions les bases que donaven fe de vida al sistema d'injustícia secular que patien.

A la ciutat, com al camp, la burgesia fou batuda circumstancialment. Tant política com econòmicament.

L'esclat revolucionari de juliol era una es-branzida històrica que la classe treballadora aplicava a l'encasquetament que d'ençà molt de temps s'havia operat en el desenvolupament del nostre país.

El feixisme, representant autèntic de les castes militars i de la tradició feudal, en tant que interpretava els interessos de les classes adinerades no podia plantar batalla més que a un enemic únic. El proletariat i els pagesos, fosos en el cos social històricament progressiu que conclouen els treballadors, eren el centre de l'atac. L'objectiu del feixisme gravitava en el propòsit de l'establiment d'un règim dictatorial que fes de contrafort a la delicada situació que acusaven els terratinents i capitalistes en front dels avenços diaris que guanyaven els treballadors en la marxa cap a l'establiment de noves formes d'administració econòmica.

En una part d'Espanya guanyàrem per aquesta causa. En la resta del territori el feixisme s'enfudava i donava cos a l'Estat modèlic que les necessitats de la burgesia en descomposició suggeria.

Per aquest motiu, el juliol del 1936 és, per la significació i pel propi caràcter, un triomf inequívocament, que correspon a les classes productores, al proletariat, als pagesos.

El moment exigí la transformació i renovació de l'aparell administratiu de coses, imposà l'edificació d'una societat fonamentada sobre els grans interessos de la col·lectivitat.

Els terratinents, els grans propietaris desaparegueren d'entre el complex econòmic. Llur arrauliment en carrers i places s'esdevenia pràcticament una derrota inqüestionable de caràcter polític. I la política, organ rector suprem en la

II

vida dels pobles, donà pas a les noves perspectives.

Els pagesos encetaren la tasca en l'edificació del nou ordre econòmic. Les terres foren donades en usdefruit als que les conreaven. Unicament els productors tenien personalitat jurídica en el nou règim.

L'explotació fou liquidada. Però el fet senzill de lliurar càrregues fiscals, de tributacions a l'Estat, en forma d'impostos, i de la derogació de contractes abusius no podia ésser entès com la nova estructuració. La revolució no ha consistit mai en produir-se al damunt de la base de la negació. Una revolució és l'afirmació rotunda d'una perspectiva, d'uns objectius de superació, d'un propòsit muntat sobre les necessitats de les classes explotades que s'efectua per a la substitució de les condicions de vida injustes i decadents.

Per aquest motiu, en l'aspecte polític, la primera acció de juliol, en el terreny de les necessitats de la nostra pagesia, suposava la realització dels postulats de la revolució democràtica. El camí cap a noves formes econòmiques hauria d'ésser assenyalat per noves condicions. La revolució proletària de juliol en fou l'esclat. Foren suprimits els esculls i entrebancs que s'ofereien al pas que duia vers la nova ordenació revolucionària i s'afirmaren els perfils i encontres del camí que calia recórrer.

En aquest aspecte ens cal subratllar la im-mensa transcendència de la legislació que es porta a cap en l'economia agrícola.

El decret de sindicació obligatòria donava condició de dret a l'executòria prístina dels primers dies de juliol. La concepció que equivalia aquest Decret s'inspirava en la fonamentació de tota l'obra revolucionària.

Només els productors eren persones jurídiques en la nova societat que s'apuntava.

El decret de sindicació obligatòria complimentava el desig que expressava amb vehemència la pagesia pobra i prometia la persistència en el progrés que tot el sistema econòmic basat en la justesa i en els factors progressius de la història ha de tenir com a cosa pròpia.

La nova estructuració de la vida econòmica del tarròs català es subordinava als interessos de la nostra pagesia alliberada. I, altrament, incorporava a l'edificació començada els procediments corporatius. Des d'aleshores a la sort de la novella organització del camp català hi va aparellat el destí dels principis cooperatius a la nostra terra.

Els Sindicats Agrícoles Cooperatius, creació revolucionària, no són més que un instrument basat en els procediments cooperatius i subjectes als desigs i necessitats de la revolució començada en les jornades magnífiques i prometedores de juliol del 1936.

Els pagesos catalans, els productors de l'economia agrícola de les nostres terres són cooperadors. Això que s'esdevé tot un axioma no és capít amb prou significació per tothom. Des-cuidem un xic les atencions que com a cooperadors devem encarar cap als nostres germans productors agrícoles, treballadors del tarròs català.

Aquest fet, d'una doble transcendència, té un remarcable significat. Perquè cal tenir en compte que la transformació dels pagesos catalans en cooperadors ha estat produïda com a conseqüència del riomf llur en la lluita contra els grans propietaris i terratinents, abatuts pel juliol, i com a resultat directe de la coratjosa decisió de fer la revolució al camp.

La integració al camp dels procediments cooperatius ha estat possible per mitjà de l'impetu revolucionari que commogué els fonaments de l'economia burgesa en els primers dies del nostre moviment. Parlem, és clar, de la integració totalitària. No oblidem l'existència anterior de formes cooperatives en l'economia agrícola del país.

La creació revolucionària ens imposa aquesta gran responsabilitat. Nosaltres, com a conscients cooperadors, com a homes que creiem en l'administració cooperativa, en els aspectes que li són propis, estem obligats a comportar-nos, davant d'aquesta conjuntura, amb precisió i justesa.

Si en el terreny de la cooperació industrial, graduada, tenim obligacions evidents, en la cooperació agrícola ens esperen deures d'una importància pregoníssima.

No podem subestimar cap deure ni desentendre'ns de cap responsabilitat.

En les cooperatives de consum, educació dels nous associats per llur conversió a la nostra causa. En la cooperació agrícola, afirmació dels avenços revolucionaris, Sindicats Agrícoles Cooperatius, Decret de Sindicació Obligatòria, etcètera, en tant que representen principis cooperatius, per a atansar-nos a la pagesia i instruir-la en tot quant valen els mètodes administratius del moviment cooperatiu.

(Continuarà)

ANTONI SOLÉ